

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ**περί τροποποίησης της σύμβασης της Βιέννης του 1963 σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές**

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι είναι επιθυμητό να τροποποιηθεί η σύμβαση της Βιέννης, της 21ης Μαΐου 1963, σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές, ώστε να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής της, να αυξηθεί το ποσό ευθύνης του φορέα εκμετάλλευσης μιας πυρηνικής εγκατάστασης και να βελτιωθούν τα μέσα διασφάλισης επαρκούς και δίκαιης αποζημίωσης,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Η σύμβαση που τροποποιείται από τις διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου είναι η σύμβαση της Βιέννης, της 21ης Μαΐου 1963, σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές, στο εξής «σύμβαση της Βιέννης του 1963».

Άρθρο 2

Το άρθρο I της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

1) Η παράγραφος 1 στοιχείο i) τροποποιείται ως εξής:

α) η λέξη «και» διαγράφεται στο τέλος του σημείου ii) και παρεμβάλλεται στο τέλος του σημείου iii):

β) προστίθεται νέο σημείο iv) ως εξής:

«iv) και οι υπόλοιπες εγκαταστάσεις αυτού του είδους στις οποίες υπάρχουν πυρηνικά καύσιμα ή ραδιενεργά προϊόντα ή απόβλητα, όπως προσδιορίζει κατά διαστήματα το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας.».

2) Η παράγραφος 1 στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) ως “πυρηνική ζημία” νοείται:

i) η απώλεια της ζωής ή η σωματική βλάβη ενός προσώπου,

ii) η απώλεια ή η ζημία ενός περιουσιακού στοιχείου,

και καθεμία από τις ακόλουθες περιπτώσεις, στον βαθμό που προσδιορίζεται από το δίκαιο του αρμόδιου δικαστηρίου:

iii) η οικονομική απώλεια που απορρέει από την απώλεια ή τη ζημία που αναφέρονται στα σημεία i) ή ii), στο μέτρο που δεν συμπεριλαμβάνονται στα προαναφερόμενα σημεία, εάν πλήττει κάποιο πρόσωπο το οποίο δικαιούται να ζητήσει αποζημίωση αναφορικά με την εν λόγω απώλεια ή ζημία,

iv) οι δαπάνες των μέτρων αποκατάστασης του περιβάλλοντος που έχει υποστεί βλάβες, εκτός εάν οι βλάβες αυτές είναι ασημαντές, εάν τα μέτρα αυτά λαμβάνονται πράγματι ή πρέπει να ληφθούν και στον βαθμό που οι δαπάνες δεν συμπεριλαμβάνονται στο σημείο ii),

v) οι απώλειες εισοδήματος που είναι απόρροια οικονομικού συμφέροντος κάθε χρήσης ή απόλαυσης του περιβάλλοντος, οι οποίες αποτελούν συνέπεια των σημαντικών ζημιών που επιφέρονται στο εν λόγω περιβάλλον, και στο μέτρο που δεν συμπεριλαμβάνονται στο σημείο ii),

vi) οι δαπάνες των προληπτικών μέτρων αντιμετώπισης και οι περαιτέρω απώλειες ή ζημιές που προκαλούνται από τα μέτρα αυτά,

vii) κάθε άλλη οικονομική απώλεια πλην της τυχόν προκληθείσας λόγω της βλάβης του περιβάλλοντος, εφόσον το επιτρέπει το γενικό δίκαιο περί αστικής ευθύνης του αρμόδιου δικαστηρίου,

στην περίπτωση των προαναφερόμενων σημείων i) έως v) και του σημείου vii), στον βαθμό που οι απώλειες ή οι ζημιές προκύπτουν ή είναι συνέπεια της ιοντιζουσας ακτινοβολίας η οποία εκπέμπεται από οποιαδήποτε πηγή ακτινοβολίας εντός πυρηνικής εγκατάστασης ή από πυρηνικά καύσιμα ή ραδιενεργά προϊόντα ή απόβλητα που βρίσκονται εντός πυρηνικής εγκατάστασης ή από πυρηνικά υλικά τα οποία προέρχονται από πυρηνική εγκατάσταση ή έχουν την αφετηρία τους ή αποστέλλονται σε πυρηνική εγκατάσταση, ανεξάρτητα από το εάν αυτό οφείλεται στις ραδιενεργές ιδιότητες των προαναφερόμενων υλών ή σε συνδυασμό των ραδιενεργών ιδιοτήτων τους που επενεργούν με τοξικές, εκρηκτικές ή άλλες επικίνδυνες ιδιότητές τους.».

3) Η παράγραφος 1 στοιχείο ιβ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ιβ) ως “πυρηνικό ατύχημα” νοείται κάθε γεγονός ή σειρά γεγονότων της αυτής προέλευσης, που προκαλούν πυρηνική ζημία ή, αποκλειστικά όμως σε ό,τι αφορά προληπτικά μέτρα, σοβαρή και επικείμενη απειλή τέτοιας ζημίας.»

4) Μετά την παράγραφο 1 στοιχείο ιβ), προστίθενται τέσσερα νέα στοιχεία ιγ), ιδ), ιε) και ιστ) ως εξής:

«ιγ) ως “μέτρα αποκατάστασης” νοούνται όλα τα εύλογα μέτρα τα οποία έχουν εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους στο οποίο ελήφθησαν τα μέτρα αυτά και σκοπός των οποίων είναι η αποκατάσταση ή η επανόρθωση των στοιχείων του περιβάλλοντος που έχουν υποστεί ζημία ή έχουν καταστραφεί ή η ένταξη, όπου αυτό εμφανίζεται εύλογο, του ισοδύναμου αυτών των στοιχείων στο περιβάλλον. Η νομοθεσία του κράτους στο οποίο έχει συντελεσθεί η πυρηνική ζημία προσδιορίζει ποιος δικαιούται να λάβει τα μέτρα αυτά·

ιδ) ως “προληπτικά μέτρα” νοούνται οποιαδήποτε εύλογα μέτρα που λαμβάνονται από οποιοδήποτε πρόσωπο έπειτα από την επέλευση ενός πυρηνικού ατυχήματος, προς αποτροπή ή ελαχιστοποίηση των ζημιών που αναφέρονται στο στοιχείο ια) σημεία ι) έως ν) ή στο στοιχείο ια) σημείο vii), υπό τον όρο ότι θα δοθούν οι εγκρίσεις των αρμόδιων αρχών οι οποίες απαιτούνται βάσει της νομοθεσίας του κράτους στο οποίο ελήφθησαν τα μέτρα αυτά·

ιε) ως “εύλογα μέτρα” νοούνται τα μέτρα εκείνα τα οποία, βάσει της νομοθεσίας του αρμόδιου δικαστηρίου, κρίνονται κατάλληλα και αναλογικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων, όπως για παράδειγμα:

- i) η φύση και η έκταση της ζημίας που έχει συντελεσθεί ή, στην περίπτωση των προληπτικών μέτρων αντιμετώπισης, η φύση και η έκταση του κινδύνου επέλευσης της ζημίας αυτής,
- ii) η έκταση στην οποία τα εν λόγω μέτρα αναμένεται να αποδειχθούν αποτελεσματικά κατά τη στιγμή της θέσπισής τους και
- iii) οι συναφείς επιστημονικές και τεχνικές ειδικές γνώσεις·

ιστ) ως “Ειδικό Τραβηκτικό Δικαίωμα”, στο εξής ΕΤΔ, νοείται η μονάδα υπολογισμού που όρισε και χρησιμοποιεί το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για τις δικές του πράξεις και συναλλαγές.»

5) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Εάν αυτό δικαιολογείται λόγω του περιορισμένης έκτασης ενεχόμενου κινδύνου, το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να εξαιρεί οποιαδήποτε πυρηνική εγκατάσταση ή μικρές ποσότητες πυρηνικού υλικού από την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) όσον αφορά τις πυρηνικές εγκαταστάσεις, τα κριτήρια της εν λόγω εξαίρεσης έχουν θεσπιστεί από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας και η οποιαδήποτε εξαίρεση από την πλευρά του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης πληροί τα εν λόγω κριτήρια και
- β) όσον αφορά μικρές ποσότητες πυρηνικού υλικού, τα μέγιστα όρια εξαίρεσης των εν λόγω ποσοτήτων έχουν θεσπιστεί από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας, και οποιαδήποτε εξαίρεση από την πλευρά του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης τηρεί τα προαναφερόμενα όρια.

Το Διοικητικό Συμβούλιο επανεξετάζει κατά τακτά διαστήματα τα κριτήρια εξαίρεσης πυρηνικών εγκαταστάσεων και τα μέγιστα όρια εξαίρεσης μικρών ποσοτήτων πυρηνικού υλικού.»

Άρθρο 3

Μετά το άρθρο I της σύμβασης της Βιέννης του 1963 προστίθενται δύο νέα άρθρα I A και I B ως εξής:

«Άρθρο I A

1. Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στις πυρηνικές ζημίες οπουδήποτε και αν συντελούνται αυτές.
2. Ωστόσο, η νομοθεσία του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να εξαιρεί από την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης ζημίες που συντελέστηκαν:
 - α) στο έδαφος μη συμβαλλόμενου κράτους ή
 - β) σε οποιοδήποτε θαλάσσιες ζώνες οι οποίες έχουν καθοριστεί από μη συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο της θάλασσας.
3. Εξαίρεση βάσει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται μόνον έναντι μη συμβαλλόμενου κράτους το οποίο, τη στιγμή επέλευσης του ατυχήματος:
 - α) διαθέτει πυρηνική εγκατάσταση στο έδαφός του ή σε τυχόν θαλάσσια ζώνη που έχει το ίδιο καθιερώσει σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο της θάλασσας και

β) δεν παρέχει ισοδύναμα αμοιβαία οφέλη.

4. Οποιαδήποτε εξαίρεση βάσει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου δεν θίγει τα δικαιώματα που αναφέρονται στο άρθρο IX παράγραφος 2 στοιχείο α) και οποιαδήποτε εξαίρεση βάσει της παραγράφου 2 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου δεν επεκτείνεται σε ζημιές επί πλοίου ή αεροσκάφους.

Άρθρο I B

Η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε πυρηνικές εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούνται για μη ειρηνικούς σκοπούς.».

Άρθρο 4

Το άρθρο II της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο τέλος της παραγράφου 3 στοιχείο α) προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«Το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να περιορίσει το ποσό των ανά ατύχημα διατιθέμενων δημόσιων κονδυλίων στην τυχόν διαφορά μεταξύ των ποσών που καθορίζονται με τον τρόπο αυτό και του ποσού που καθορίζεται βάσει της του άρθρου V παράγραφος 1.».

2. Στο τέλος της παραγράφου 4 προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«Το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να περιορίσει το ποσό των διατιθέμενων δημόσιων κονδυλίων όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου.».

3. Η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Κανένα πρόσωπο δεν ευθύνεται για απώλεια ή ζημία που δεν αποτελεί πυρηνική ζημία βάσει του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχείου ια), αλλά που θα μπορούσε να έχει θεωρηθεί ως τέτοια βάσει των διατάξεων του εν λόγω στοιχείου.».

Άρθρο 5

Μετά την πρώτη περίοδο του άρθρου III της σύμβασης της Βιέννης του 1963 προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«Ωστόσο, το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να προβεί στην εξαίρεση της εν λόγω υποχρέωσης σε περίπτωση μεταφοράς που πραγματοποιείται εξ ολοκλήρου εντός του εδάφους του.».

Άρθρο 6

Το άρθρο IV της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

1) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Βάσει της παρούσας σύμβασης, καμία ευθύνη δεν αποδίδεται σε φορέα εκμετάλλευσης, εφόσον αυτός αποδείξει ότι οι πυρηνικές ζημιές είναι άμεση απόρροια πράξεων ένοπλης σύρραξης, εχθροπραξιών, εμφυλίου πολέμου ή εξέγερσης.».

2) Η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Ο φορέας εκμετάλλευσης δεν ευθύνεται, βάσει της παρούσας σύμβασης, για πυρηνική ζημία που προκαλείται:

α) στην ίδια την πυρηνική εγκατάσταση και σε οποιαδήποτε άλλη πυρηνική εγκατάσταση, συμπεριλαμβανομένης της υπό κατασκευή πυρηνικής εγκατάστασης, στην τοποθεσία στην οποία βρίσκεται η εγκατάσταση αυτή και

β) σε οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο το οποίο βρίσκεται στην ίδια τοποθεσία και το οποίο χρησιμοποιείται ή πρέπει να χρησιμοποιηθεί σε συνδυασμό με οποιαδήποτε άλλη τέτοια εγκατάσταση.».

3) Η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Η αποζημίωση για τη ζημία που προκλήθηκε στο μέσο μεταφοράς στο οποίο βρισκόταν το εν λόγω πυρηνικό υλικό τη στιγμή της επέλευσης του πυρηνικού ατυχήματος δεν επιφέρει μείωση της ευθύνης του φορέα εκμετάλλευσης σε ό,τι αφορά τις άλλες ζημιές σε ποσό κατώτερο των 150 εκατομμυρίων ΕΤΔ ή σε μεγαλύτερο ποσό που καθορίζεται από τη νομοθεσία συμβαλλόμενου μέρους ή σε ποσό που καθορίζεται βάσει του άρθρου V παράγραφος 1 στοιχείο γ).».

4) Η παράγραφος 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Καμία διάταξη της παρούσας σύμβασης δεν επηρεάζει την ευθύνη οποιουδήποτε φυσικού προσώπου για τις πυρηνικές ζημιές για τις οποίες δεν ευθύνεται, βάσει της παρούσας σύμβασης, ο φορέας εκμετάλλευσης, δυνάμει της παραγράφου 3 ή 5 του παρόντος άρθρου, και οι οποίες είναι το αποτέλεσμα πράξης ή παράλειψης του εν λόγω προσώπου, η οποία έγινε με την πρόθεση της πρόκλησης ζημίας.».

Άρθρο 7

1. Το άρθρο V της σύμβασης της Βιέννης του 1963 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης μπορεί να περιοριστεί από το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης για οποιοδήποτε πυρηνικό ατύχημα είτε:

- α) σε ποσό όχι μικρότερο των 300 εκατομμυρίων ΕΤΔ ή
- β) σε ποσό όχι μικρότερο των 150 εκατομμυρίων ΕΤΔ, υπό την προϋπόθεση ότι, άνω του ποσού αυτού και έως το ποσό των 300 εκατομμυρίων ΕΤΔ τουλάχιστον, το εν λόγω κράτος διαθέτει δημόσια κονδύλια για αποζημιώσεις λόγω των πυρηνικών ζημιών, ή
- γ) για ανώτατη περίοδο 15 ετών, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου, σε προσωρινό ποσό που ανέρχεται τουλάχιστον σε 100 εκατομμύρια ΕΤΔ για οποιοδήποτε πυρηνικό ατύχημα το οποίο λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια του διαστήματος αυτού. Μπορεί να καθοριστεί και ποσό μικρότερο των 100 εκατομμυρίων ΕΤΔ, υπό την προϋπόθεση ότι το εν λόγω κράτος διαθέτει δημόσια κονδύλια για αποζημιώσεις λόγω πυρηνικών ζημιών της τάξεως μεταξύ του εν λόγω μικρότερου ποσού και των 100 εκατομμυρίων ΕΤΔ.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης δύναται, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση της ενεχόμενης πυρηνικής εγκατάστασης ή των ενεχόμενων πυρηνικών υλών και τις πιθανές συνέπειες ατυχήματος που προέρχεται από αυτές, να καθορίσει χαμηλότερο ποσό ευθύνης του φορέα εκμετάλλευσης, υπό τον όρο ότι οποιοδήποτε ποσό το οποίο καθορίζεται με τον τρόπο αυτό δεν θα είναι κατώτερο των 5 εκατομμυρίων ΕΤΔ και υπό τον όρο ότι το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης διασφαλίζει τη διάθεση δημόσιων κονδυλίων που αντιστοιχούν στο ποσό που καθορίζεται δυνάμει της παραγράφου 1.

3. Τα ποσά που καθορίζει το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης για τον υπεύθυνο φορέα εκμετάλλευσης, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου και σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου IV, ισχύουν οπουδήποτε προκληθεί το πυρηνικό ατύχημα.».

2. Μετά το άρθρο V, προστίθενται τέσσερα νέα άρθρα V Α, V Β, V Γ και V Δ ως εξής:

«Άρθρο V Α

1. Οι τόκοι και τα έξοδα που επιδικάζονται από κάποιο δικαστήριο στις περιπτώσεις των αγωγών αποζημίωσης λόγω πυρηνικών ζημιών είναι καταβλητέα επιπλέον κάθε ποσού από τα αναφερόμενα στο άρθρο V.

2. Τα ποσά του άρθρου V και του άρθρου IV παράγραφος 6 δύναται να μετατραπούν σε εθνικό νόμισμα.

Άρθρο V Β

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος καταβάλλει μέριμνα ώστε τα πρόσωπα που έχουν υποστεί πυρηνική ζημία να έχουν τη δυνατότητα να διεκδικούν τα δικαιώματά τους για καταβολή αποζημίωσης, χωρίς να είναι υποχρεωμένα να κινούν χωριστές διαδικασίες ανάλογα με την προέλευση των κονδυλίων που προορίζονται για τις αντίστοιχες αποζημιώσεις.

Άρθρο V Γ

1. Εάν τα αρμόδια δικαστήρια είναι δικαστήρια συμβαλλόμενου μέρους πλην του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης, τα απαιτούμενα δημόσια κονδύλια βάσει του άρθρου V παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) και του άρθρου VII παράγραφος 1, καθώς και οι τόκοι και τα έξοδα που επιδικάζονται, μπορούν να διατεθούν από το συμβαλλόμενο μέρος που αναφέρεται πρώτο. Το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης επιστρέφει στα υπόλοιπα συμβαλλόμενα μέρη τυχόν καταβληθέντα ποσά. Τα εν λόγω δύο συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν επί της διαδικασίας επιστροφής.

2. Εάν τα αρμόδια δικαστήρια είναι δικαστήρια συμβαλλόμενου μέρους διαφορετικού του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης, το συμβαλλόμενο μέρος του οποίου τα δικαστήρια είναι αρμόδια λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης να μπορεί να παρέμβει στη διαδικασία και να συμμετάσχει σε οποιοδήποτε διακανονισμό αφορά αποζημιώσεις.

Άρθρο V Δ

1. Ο γενικός διευθυντής του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας συγκαλεί τα συμβαλλόμενα μέρη με αντικείμενο την τροποποίηση των ορίων ευθύνης του άρθρου V, εφόσον εκφράσει σχετική επιθυμία το ένα τρίτο των συμβαλλόμενων μερών.

2. Οι τροποποιήσεις εγκρίνονται με πλειοψηφία δύο τρίτων των συμβαλλόμενων μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το ήμισυ των συμβαλλόμενων μερών είναι παρόντα κατά την ψηφοφορία.

3. Όταν καλούνται να αποφανθούν σχετικά με πρόταση τροποποίησης των ορίων, τα συμβαλλόμενα μέρη λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων, τον κίνδυνο επέλευσης της ζημίας ως αποτέλεσμα πυρηνικού ατυχήματος, τις μεταβολές στην αξία των νομισμάτων και τις δυνατότητες της ασφαλιστικής αγοράς.
4. α) Ο γενικός διευθυντής του ΔΟΑΕ κοινοποιεί σε όλα τα συμβαλλόμενα μέρη προς αποδοχή κάθε τροποποίηση που εγκρίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Η τροποποίηση θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή στο τέλος χρονικού διαστήματος 18 μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον στο ένα τρίτο των συμβαλλόμενων μερών έχουν κοινοποιήσει στον γενικό διευθυντή του ΔΟΑΕ, τη στιγμή της έγκρισης της τροποποίησης κατά τη συνεδρίαση, ότι αποδέχονται την τροποποίηση. Τροποποίηση που έγινε δεκτή σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο τίθεται σε ισχύ 12 μήνες μετά την αποδοχή της από τα συμβαλλόμενα μέρη που την έκαναν αποδεκτή.
- β) Εάν κάποια τροποποίηση δεν έχει γίνει αποδεκτή σύμφωνα με το στοιχείο α) εντός χρονικού διαστήματος 18 μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης προς αποδοχή, θεωρείται ότι η εν λόγω τροποποίηση έχει απορριφθεί.
5. Για κάθε συμβαλλόμενο μέρος που αποδέχεται μία τροποποίηση, αφού αυτή έχει γίνει αποδεκτή αλλά πριν τεθεί σε ισχύ ή αφού τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, η εν λόγω τροποποίηση τίθεται σε ισχύ 12 μήνες μετά την αποδοχή της από το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος.
6. Κάθε κράτος το οποίο καθίσταται μέρος της παρούσας σύμβασης μετά την έναρξη ισχύος μίας τροποποίησης σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, εφόσον δεν εκφράσει διαφορετική πρόθεση, θεωρείται:
- α) μέρος της παρούσας σύμβασης έτσι όπως αυτή τροποποιείται και
- β) μέρος της μη τροποποιηθείσας σύμβασης έναντι οιασδήποτε κράτους μέλους που δεν δεσμεύεται από την τροποποίηση.»

Άρθρο 8

Το άρθρο VI της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

1) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

- «1. α) Τα δικαιώματα αποζημίωσης βάσει των διατάξεων της παρούσας σύμβασης αποσβέννυνται, εάν η αγωγή αποζημίωσης δεν ασκείται:
- i) σε περίπτωση απώλειας ζωής ή σωματικών βλαβών, εντός προθεσμίας τριάντα ετών από την ημερομηνία της επέλευσης του πυρηνικού ατυχήματος,
- ii) σε περίπτωση άλλων ζημιών, εντός προθεσμίας δέκα ετών από την ημερομηνία της επέλευσης του πυρηνικού ατυχήματος.
- β) Εάν, ωστόσο, σύμφωνα με τον νόμο του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης, η ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης καλύπτεται από ασφάλεια ή άλλη χρηματική εγγύηση, συμπεριλαμβανομένων των κρατικών κονδυλίων για μεγαλύτερη χρονική περίοδο, το δικαιο του αρμόδιου δικαστηρίου μπορεί να προβλέπει ότι τα δικαιώματα αποζημίωσης σε βάρος του φορέα εκμετάλλευσης αποσβέννυνται μόνο μετά την παρέλευση του εν λόγω μεγαλύτερου χρονικού διαστήματος που δεν υπερβαίνει εκείνο για το οποίο υπάρχει κάλυψη ευθύνης του φορέα εκμετάλλευσης βάσει του δικαίου του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης.
- γ) Αγωγές αποζημίωσης σε περίπτωση απώλειας ζωής ή σωματικής βλάβης ή, δυνάμει παράτασης βάσει του στοιχείου β) της παρούσας παραγράφου σε περίπτωση άλλων ζημιών, οι οποίες ασκούνται μετά από διάστημα δέκα ετών από την ημερομηνία του πυρηνικού ατυχήματος, δεν θίγουν σε καμία περίπτωση το δικαίωμα αποζημίωσης, βάσει της παρούσας σύμβασης, οποιουδήποτε προσώπου έχει καταθέσει σχετική αγωγή κατά του φορέα εκμετάλλευσης πριν από την παρέλευση του εν λόγω διαστήματος.»

2) Η παράγραφος 2 διαγράφεται.

3) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

- «3. Τα δικαιώματα αποζημίωσης βάσει της παρούσας σύμβασης υπόκεινται σε παραγραφή ή απόσβεση, όπως ορίζει το δικαιο του αρμόδιου δικαστηρίου, εάν δεν ασκηθεί αγωγή εντός τριών ετών από την ημερομηνία κατά την οποία ο ζημιωθείς έλαβε γνώση ή όφειλε εύλογα να έχει λάβει γνώση τόσο για τη ζημία όσο και για τον υπεύθυνο φορέα εκμετάλλευσης, εφόσον δεν σημειώνεται υπέρβαση των προθεσμιών βάσει της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β) του παρόντος άρθρου.»

Άρθρο 9

Το άρθρο VII τροποποιείται ως εξής:

- 1) Στο τέλος της παραγράφου 1, προστίθενται οι ακόλουθες δύο περίοδοι και, μετά την τροποποίησή της, η εν λόγω παράγραφος γίνεται στοιχείο α) της ίδιας παραγράφου:

«Όταν η ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης είναι απεριόριστη, το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να προσδιορίσει το όριο της χρηματικής εγγύησης του υπεύθυνου φορέα εκμετάλλευσης, υπό την προϋπόθεση ότι το όριο αυτό δεν είναι μικρότερο των 300 εκατομμυρίων ΕΤΔ. Το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης διασφαλίζει την εξόφληση των αξιώσεων αποζημίωσης για την πυρηνική ζημία οι οποίες έχουν εξακριβωθεί σε βάρος του φορέα εκμετάλλευσης, στον βαθμό που η απόδοση της χρηματικής εγγύησης δεν επαρκεί για την ικανοποίηση των αξιώσεων αυτών, αλλά όχι πέραν του ποσού της χρηματικής εγγύησης που πρέπει να παρέχεται βάσει της παρούσας παραγράφου.».

- 2) Στην παράγραφο 1 προστίθεται νέο στοιχείο β) ως εξής:

«β) Με την επιφύλαξη του στοιχείου α) της παρούσας παραγράφου, όταν η ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης είναι απεριόριστη, το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης δύναται, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση της εν λόγω πυρηνικής εγκατάστασης ή των ενεχόμενων πυρηνικών υλών και τις πιθανές συνέπειες ατυχήματος που προέρχεται από αυτές, να καθορίσει χαμηλότερο ποσό χρηματικής εγγύησης του φορέα εκμετάλλευσης, υπό τον όρο ότι οποιοδήποτε ποσό το οποίο καθορίζεται με τον τρόπο αυτό δεν είναι κατώτερο των 5 εκατομμυρίων ΕΤΔ και υπό τον όρο ότι το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης διασφαλίζει την εξόφληση των αξιώσεων αποζημίωσης για την πυρηνική ζημία οι οποίες έχουν εξακριβωθεί σε βάρος του φορέα εκμετάλλευσης, παρέχοντας τα αναγκαία κονδύλια, στον βαθμό που η απόδοση της ασφάλισης ή οποιασδήποτε άλλης χρηματικής εγγύησης δεν επαρκεί για την ικανοποίηση των αξιώσεων αυτών και μέχρι του ορίου που προβλέπεται δυνάμει του στοιχείου α) της παρούσας παραγράφου.».

- 3) Στην παράγραφο 3, οι λέξεις «ή στοιχεία β) και γ) της παραγράφου 1 του άρθρου V» παρεμβάλλονται μετά τις λέξεις «του παρόντος άρθρου».

Άρθρο 10

Το άρθρο VIII της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Το κείμενο του άρθρου VIII γίνεται παράγραφος 1 του εν λόγω άρθρου.
- 2) Προστίθεται νέα παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου VI παράγραφος 1 στοιχείο γ), όταν, στις ασκηθείσες εις βάρος του φορέα εκμετάλλευσης αγωγές, η προς αποκατάσταση ζημία, βάσει της παρούσας σύμβασης, υπερβαίνει ή ενδέχεται να υπερβαίνει το μέγιστο διατιθέμενο ποσό δυνάμει του άρθρου V παράγραφος 1, κατά την κατανομή της αποζημίωσης προτεραιότητα δίδεται στις αγωγές λόγω απώλειας ζωής ή σωματικής βλάβης.».

Άρθρο 11

Στο άρθρο X της σύμβασης της Βιέννης του 1963 προστίθεται στο τέλος του άρθρου νέα περίοδος ως εξής:

«Το δικαίωμα προσφυγής που προβλέπεται στο παρόν άρθρο μπορεί επίσης να επεκταθεί υπέρ του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης στον βαθμό που αυτό παρέσχε δημόσια κονδύλια δυνάμει της παρούσας σύμβασης.».

Άρθρο 12

Το άρθρο XI της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Προστίθεται νέα παράγραφος 1α ως εξής:

«1α. Όταν το πυρηνικό ατύχημα συμβαίνει εντός της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης συμβαλλόμενου μέρους ή εάν η ζώνη αυτή δεν έχει καθορισθεί, σε περιοχή που δεν θα υπερβαίνει τα όρια της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης εάν αυτή είχε καθορισθεί, αρμόδια δικαστήρια για την εκδίκαση των αγωγών αναφορικά με την πυρηνική ζημία που προκλήθηκε από το εν λόγω πυρηνικό ατύχημα είναι, για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, μόνο τα δικαστήρια του εν λόγω μέρους. Η προηγούμενη περίοδος εφαρμόζεται εφόσον το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος γνωστοποίησε στον θεματοφύλακα την περιοχή αυτήν πριν από την επέλευση του πυρηνικού ατυχήματος. Καμία διάταξη της παρούσας παραγράφου δεν είναι δυνατόν να ερμηνευθεί κατά την έννοια ότι επιτρέπει την άσκηση της δικαιοδοσίας κατά τρόπο που αντικείται στο διεθνές δίκαιο της θάλασσας, συμπεριλαμβανομένης της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με το Δίκαιο της Θάλασσας.».

2) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Όταν το πυρηνικό ατύχημα δεν συμβαίνει εντός του εδάφους συμβαλλόμενου μέρους ή εντός περιοχής γνωστοποιηθείσας δυνάμει της παραγράφου 1α ή στις περιπτώσεις που η τοποθεσία επέλευσης του πυρηνικού ατυχήματος δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί με βεβαιότητα, αρμόδια δικαστήρια για την εκδίκαση των αγωγών αυτών είναι τα δικαστήρια του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης του υπεύθυνου φορέα εκμετάλλευσης.».

3) Στην παράγραφο 3, πρώτη σειρά, και στο στοιχείο β), μετά τον αριθμό «1» παρεμβάλλεται «1α».

4) Προστίθεται νέα παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Το συμβαλλόμενο μέρος του οποίου τα δικαστήρια είναι αρμόδια μεριμνά ώστε μόνο ένα εκ των δικαστηρίων του να είναι αρμόδιο σε σχέση με ένα συγκεκριμένο πυρηνικό ατύχημα.».

Άρθρο 13

Μετά το άρθρο XI προστίθεται νέο άρθρο XI Α ως εξής:

«Άρθρο XI Α

Το συμβαλλόμενο μέρος του οποίου τα δικαστήρια είναι αρμόδια μεριμνά ώστε, αναφορικά με αγωγές αποζημίωσης λόγω πυρηνικών ζημιών:

- α) κάθε κράτος να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει την αγωγή για λογαριασμό των προσώπων που έχουν υποστεί την πυρηνική ζημία, τα οποία έχουν την υπηκοότητα του κράτους αυτού ή τα οποία έχουν τη μόνιμη κατοικία ή διαμονή τους στο έδαφος του και τα οποία έδωσαν τη συγκατάθεσή τους προς τον σκοπό αυτό, και
- β) κάθε πρόσωπο να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει αγωγή διεκδικώντας βάσει της παρούσας σύμβασης τα δικαιώματα που έχει αποκτήσει δυνάμει υποκατάστασης ή εκχώρησης.».

Άρθρο 14

Το άρθρο XII της σύμβασης της Βιέννης του 1963 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο XII

1. Οι αποφάσεις που εκδίδονται από αρμόδιο δικαστήριο συμβαλλόμενου μέρους και δεν υπόκεινται πλέον σε συνήθεις μορφές προσφυγής αναγνωρίζονται, εκτός εάν:

- α) η απόφαση ελήφθη με δόλιο τρόπο·
- β) στο μέρος εναντίον του οποίου εξεδόθη η δικαστική απόφαση δεν είχε παρασχεθεί η δέουσα δυνατότητα υπεράσπισης ή
- γ) αν η απόφαση είναι αντίθετη προς τη δημόσια τάξη του συμβαλλόμενου μέρους στο έδαφος του οποίου αναγνωρίζεται η απόφαση αυτή ή αν δεν είναι σύμφωνη προς τους θεμελιώδεις κανόνες δικαιοσύνης.

2. Κατά την υποβολή της προς εκτέλεση, σύμφωνα με τις απαιτούμενες από τον νόμο του συμβαλλόμενου μέρους διατυπώσεις, μία απόφαση που αναγνωρίζεται βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου είναι εκτελεστή σαν να επρόκειτο για απόφαση δικαστηρίου του οικείου συμβαλλόμενου μέρους. Δεν επιτρέπεται η διεξαγωγή περαιτέρω έρευνας με αντικείμενο την ουσία της αγωγής για την οποία εξεδόθη η εν λόγω απόφαση.».

Άρθρο 15

Το άρθρο XIII της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο XIII γίνεται παράγραφος 1 του εν λόγω άρθρου.

2) Προστίθεται νέα παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, στον βαθμό που οι αποζημιώσεις για τις προκαλούμενες πυρηνικές ζημίες υπερβαίνουν το ποσό των 150 εκατομμυρίων ΕΤΔ, η νομοθεσία του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να παρεκκλίνει από τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης για πυρηνικές ζημίες οι οποίες συντελούνται στο έδαφος ή σε οποιαδήποτε θαλάσσια ζώνη άλλου κράτους που έχει καθορισθεί σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο της θάλασσας και το οποίο, τη στιγμή επέλευσης του ατυχήματος, διαθέτει πυρηνική εγκατάσταση στο έδαφος του και στον βαθμό που δεν παρέχει αμοιβαία οφέλη ισοδύναμου ποσού.».

Άρθρο 16

Το άρθρο XVIII της σύμβασης της Βιέννης του 1963 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η παρούσα σύμβαση δεν επηρεάζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ενός συμβαλλόμενου μέρους βάσει των γενικών κανόνων του δημόσιου διεθνούς δικαίου.»

Άρθρο 17

Μετά το άρθρο XX της σύμβασης της Βιέννης του 1963 προστίθεται νέο άρθρο XX A ως εξής:

«Άρθρο XX A

1. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ συμβαλλόμενων μερών ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, τα μέρη της διαφοράς προβαίνουν σε διαβουλεύσεις με σκοπό τη διευθέτηση της διαφοράς μέσω διαπραγματεύσεων ή μέσω κάθε άλλου από κοινού αποδεκτού ειρηνικού μέσου διευθέτησης διαφορών.

2. Εάν η σχετική διαφορά που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δεν είναι δυνατόν να διευθετηθεί εντός έξι μηνών από το αίτημα διεξαγωγής των διαβουλεύσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, παραπέμπεται, κατ' αίτηση οιοδήποτε εκ των μερών της διαφοράς, σε διαίτησία ή στο Διεθνές Δικαστήριο προς έκδοση απόφασης. Σε περίπτωση που τα μέρη διαφοράς παραπεμφθείσας σε διαίτησία δεν επιτύχουν, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης διαίτησίας, να συμφωνήσουν επί της οργάνωσης της διαίτησίας, οιοδήποτε εκ των μερών δύναται να ζητήσει από τον πρόεδρο του Διεθνούς Δικαστηρίου ή από τον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να ορίσει έναν ή περισσότερους διαιτητές. Σε περίπτωση αλληλοσυγκρουόμενων αιτήσεων από τα μέρη της διαφοράς, προτεραιότητα έχει η αίτηση προς τον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

3. Κατά την κύρωση, την αποδοχή ή την έγκριση της παρούσας σύμβασης ή προσχώρησης σ' αυτήν, ένα κράτος δύναται να δηλώσει ότι δεν θεωρεί ότι δεσμεύεται από τη μία ή την άλλη διαδικασία διευθέτησης των διαφορών που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη δεν δεσμεύονται από διαδικασία διευθέτησης διαφορών προβλεπόμενη στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου έναντι ενός συμβαλλόμενου μέρους για το οποίο ισχύει μια τέτοια δήλωση.

4. Συμβαλλόμενο μέρος το οποίο έχει κάνει δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου δύναται ανά πάσα στιγμή να την ανακαλέσει μέσω κοινοποίησης προς τον θεματοφύλακα.»

Άρθρο 18

1. Διαγράφονται τα άρθρα XX έως XXV, οι παράγραφοι 2 και 3 και ο αριθμός παραγράφου «1.» του άρθρου XXVI, καθώς και τα άρθρα XXVII και XXIX της σύμβασης της Βιέννης του 1963.

2. Η σύμβαση της Βιέννης του 1963 και το παρόν πρωτόκολλο ερμηνεύονται από κοινού από τα συμβαλλόμενα στο παρόν πρωτόκολλο μέρη ως ενιαίο κείμενο στο οποίο δύναται να αναφέρονται ως τη σύμβαση της Βιέννης του 1997 σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές.

Άρθρο 19

1. Κράτος το οποίο είναι μέρος στο παρόν πρωτόκολλο αλλά όχι και στη σύμβαση της Βιέννης του 1963 δεσμεύεται από τις διατάξεις της εν λόγω σύμβασης όπως τροποποιείται με το παρόν πρωτόκολλο έναντι των λοιπών κρατών μερών του παρόντος πρωτοκόλλου και, εφόσον δεν εκφράσει διαφορετική πρόθεση κατά την κατάθεση της αναφερόμενης στο άρθρο 20 πράξης, δεσμεύεται από τις διατάξεις της σύμβασης της Βιέννης του 1963 έναντι των κρατών που είναι μέρη μόνο αυτής.

2. Καμία διάταξη του παρόντος πρωτοκόλλου δεν επηρεάζει τις υποχρεώσεις κράτους που είναι μέρος τόσο στη σύμβαση της Βιέννης του 1963 όσο και στο παρόν πρωτόκολλο έναντι κράτους που είναι μέρος στη σύμβαση της Βιέννης του 1963 αλλά όχι στο παρόν πρωτόκολλο.

Άρθρο 20

1. Το παρόν πρωτόκολλο είναι ανοικτό για υπογραφή από όλα τα κράτη στην έδρα του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας στη Βιέννη από την 29η Σεπτεμβρίου 1997 έως ότου τεθεί σε ισχύ.

2. Το παρόν πρωτόκολλο υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα κράτη που το υπέγραψαν.

3. Αφού τεθεί σε ισχύ, στο παρόν πρωτόκολλο μπορεί να προσχωρήσει οιοδήποτε κράτος δεν το έχει υπογράψει.

4. Τα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης κατατίθενται στον γενικό διευθυντή του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας, ο οποίος είναι και ο θεματοφύλακας του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 21

1. Το παρόν πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ τρεις μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης της πέμπτης πράξης κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.
2. Για κάθε κράτος το οποίο κυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή προσχωρεί στο παρόν πρωτόκολλο μετά την κατάθεση της πέμπτης πράξης κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, το παρόν πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ τρεις μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το εν λόγω κράτος της κατάλληλης πράξης.

Άρθρο 22

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να καταγγείλει το παρόν πρωτόκολλο με γραπτή κοινοποίησή του προς τον θεματοφύλακα.
2. Η καταγγελία παράγει αποτελέσματα ένα έτος μετά την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης από τον θεματοφύλακα.
3. Μεταξύ των μερών του παρόντος πρωτοκόλλου, η καταγγελία από οιοδήποτε εξ αυτών της σύμβασης της Βιέννης του 1963 σύμφωνα με το άρθρο XXVI αυτής δεν ερμηνεύεται κατά κανέναν τρόπο ως καταγγελία της σύμβασης της Βιέννης του 1963 όπως τροποποιείται με το παρόν πρωτόκολλο.
4. Με την επιφύλαξη καταγγελίας του παρόντος πρωτοκόλλου από συμβαλλόμενο μέρος δυνάμει του παρόντος άρθρου, οι διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου εξακολουθούν να εφαρμόζονται για οποιαδήποτε πυρηνική ζημία προκαλείται από πυρηνικό ατύχημα που επήλθε πριν αρχίσει να παράγει αποτελέσματα η εν λόγω καταγγελία.

Άρθρο 23

Ο θεματοφύλακας κοινοποιεί αμέσως στα κράτη μέρη και σε όλα τα άλλα κράτη:

- α) κάθε υπογραφή του παρόντος πρωτοκόλλου·
- β) κάθε κατάθεση πράξης κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης·
- γ) την έναρξη ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου·
- δ) οποιαδήποτε κοινοποίηση έχει τυχόν παραληφθεί δυνάμει της παραγράφου 1α του άρθρου XI·
- ε) αιτήματα σύγκλησης διάσκεψης για σκοπούς αναθεώρησης δυνάμει του άρθρου XXVI της σύμβασης της Βιέννης του 1963 και συνάντησης των συμβαλλόμενων μερών δυνάμει του άρθρου V Δ της σύμβασης της Βιέννης του 1963 όπως τροποποιείται με το παρόν πρωτόκολλο·
- στ) παραληφθείσες κοινοποιήσεις ή καταγγελίες δυνάμει του άρθρου 22 και κάθε άλλη σχετική προς το παρόν πρωτόκολλο κοινοποίηση.

Άρθρο 24

1. Το πρωτότυπο του παρόντος πρωτοκόλλου, του οποίου τα κείμενα στην αγγλική, αραβική, γαλλική, ισπανική, κινεζική και ρωσική γλώσσα θεωρούνται εξίσου αυθεντικά, κατατίθεται στον θεματοφύλακα.
2. Ο Διεθνής Οργανισμός Ατομικής Ενέργειας καθορίζει το ενοποιημένο κείμενο της σύμβασης της Βιέννης του 1963 όπως αυτή τροποποιείται με το παρόν πρωτόκολλο στην αγγλική, αραβική, γαλλική, ισπανική, κινεζική και ρωσική γλώσσα με βάση τα οριζόμενα στο παράρτημα του παρόντος πρωτοκόλλου.
3. Ο θεματοφύλακας κοινοποιεί προς όλα τα κράτη τα επικυρωμένα γνήσια αντίγραφα του παρόντος πρωτοκόλλου μαζί με το ενοποιημένο κείμενο της σύμβασης της Βιέννης του 1963 όπως αυτή τροποποιείται με το παρόν πρωτόκολλο.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν το παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στη Βιέννη, στις δώδεκα Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά.